

Uit de Pers.

PLAATSELIJKE VERORDENING VOOR DE VERFRAAIING VAN HET LANDSCHAPSBEELD.

In het tijdschrift *Deutsche Gartenkunst und Gartenbauwirtschaft* van Mei 1942 komt het navolgende belangwekkende artikeltje voor, dat wij hier in extenso weergeven.

Ter navolging wordt een verordening over „Verfraaiing van 't landschapsbeeld, vorming van bijenweiden en aanleg van wildakkers en -banen" aanbevolen, die de „Landrat" van de Kreis Kreuzberg (O.S.) na overleg met alle betrokken instanties heeft uitgevaardigd.

Volgens deze verordening hebben alle gemeenten daar de plicht hun dorpsstraten, dorpsweiden en dergelijke openbare pleinen in den loop van het komende jaar met boomen te beplanten. Buiten deze aanplantingen in 't dorp zelf moeten in de velden om 't dorp, vooral daar, waar de grens van de velden weinig of heelemaal geen boomgaarden en boomen heeft, op daarvoor geschikte plaatsen boomen en struikgewasgroepen aangeplant worden. In de eerste plaats zullen de openbare wegen deze mogelijkheid toelaten, zonder in moeilijkheden te komen met de eigenaren van den grond. De verordening zegt verder: „Ik verwacht in verband hiermede de grootste tegemoetkoming van de grondbezitters". Het latere vruchtgebruik van deze, uit openbare middelen geplante boomen behoort aan den grondbezitter.

In hoofdzaak komen vruchtboomen en die soorten welke geschikt zijn voor de bijenweide in aanmerking hiervoor. Vooral moesten volgende boomsoorten aangeplant worden: op lichte grond: dennengroepen, berken wilde appels en peren; op beteren grond: eiken, linden, eschdoorns, beuken, acacia's. Bovendien moeten langs alle rivier- en beekoevers elzen voor 't houtgebruik van den grondbezitter en wilgen ten dienste van de imkerij aangeplant worden. Naast deze boomaanplantingen moeten alle braakliggende zandafgravingen, hellingen, grasranden en wanneer dit mogelijk is, ook spoordijken, boschranden en boschgedeelten zonder onderhout op boerenbedrijven, voor zoover ze aanplanting toe laten, voorzien worden van een ondergroei van brem, overblijvende lupinen of bramen. De bladeren van de braam vormen in den winter het hoofdvoedsel van het ree en hebben een buitengewoon gunstige invloed op den gezondheidstoestand of de vertering van dit wild.

Het spreekt van zelf, dat het aan de gemeente wordt overgelaten, ook nog andere voor het oog aangename aanplantingen uit te voeren, vooral van sneeuwbesen, hazelnoten, espen. (De keus van de sneeuwbes verraad naast de tot zoover slechts prijzenswaardige oogmerken, dat een vakkundig advies in den zin van de strenge grondbeginselen van de Duitse „Landsschaftsgestaltung" hierbij niet meespreekt. Voor een „Verfraaiing van het landschapsbeeld" komen alleen inheemsche heesters in aanmerking. De Red. van de *Garten Kunst*).

De doorvoering van de verfraaiing van 't landschapsbeeld in de dorpsgemeente wordt aan een zich daarvoor bijzonder interesseerenden onderwijzer opgedragen, welke door den hoofdonderwijzer aangewezen wordt. (Het zou goed zijn als hoofdonderwijzer, onderwijzer en ook de tuinman niet alleen de lijst van Prof. Seilert van de voor het Deutsche landschap aanbevolen boom- en heestersoorten gebruikten, maar ook hun ontwerpen distriktsgewijs door een „landschapsarchitect" lieten uitwerken.

De Red. van de Garden Kunst). Hoofdonderwijzer, onderwijzer, houtvester en tuinman moeten in de engste samenwerking met den burgemeester, de „Hoheitsträger" en alle andere belangstellende instanties, in 't bijzonder met de landgoedbezitters, dadelijk ontwerpen voor het toekomstige landschapsbeeld maken. Alle aanplantingen moeten, in de dorpen en onder leiding van den onderwijzer, en zooveel mogelijk ook in de steden onder leiding van de verantwoordelijke van heel de schooljeugd uitgevoerd worden. Voor 't graven van de boomgaten moeten van zelf sprekend arbeidskrachten opgeroepen worden. De aanplant moet daar, waar dit noodzakelijk is, tegen het „vegen" (schuren) van de reebokken en eventueel tegen haas- en konijnenvraat beschermd worden. De jeugd wordt op de betekenis van deze verfraaiing van het landschapsbeeld gewezen en vermaand, de aanplantingen die ze zelf heeft uitgevoerd, te verzorgen, te bevorderen en niet te vernielen.

Ter financiering van deze maatregelen, bepaalde de Kreuzburger overheid, dat iedere gemeente voorlooppig per hoofd der bevolking vijf pfennig in de kosten bijdraagt, voorzover de oorlogseconomie deze uitgave toelaat. Naast deze maatregelen, die voornamelijk de verfraaiing van het landschapsbeeld beoogen en bovendien de dauwvorming bevorderen en aan de akkers bescherming tegen den wind moeten geven, moeten andere, verdere maatregelen getroffen worden, om te verhinderen, dat in de toekomst koude winters, zooals die van 1928/1929 en 1939/1940 katasrophale wildsterften door honger, dorst en vorst zullen veroorzaken. Het spreekt vanzelf, dat alle volksgenooten er op moeten letten, dat zij nu reeds bestaande schoonheden van 't landschap, broed- en dekkingsgelegenheden voor het wild niet zinloos vernielen, maar in stand houden. Aan 't slot van den oproep wordt nog de verwachting uitgesproken, dat deze verordening er toe zal bijdragen, in de ziel van de jeugd idealen op te wekken om het vaderland mooi te houden, de voor de landhuishoudkunde en volkshuishoudkunde zoo belangrijke bijen voedsel te bezorgen en daarboven voedselmaatregelen te treffen, zoodat het wild als belangrijke economische factor in de Deutsche vleeschverzorging in de toekomst ook in 't belang van de productieslag in de strengste winters bespaard zal blijven voor groote verliezen.

(Ingezonden door J. R. Koning, A'dam.)

Ingezonden Berichten.

VOYAGE D'ÉTUDES EN HESSE DU CENTRE INTERNATIONAL DE SYLVICULTURE.

Les collaborateurs permanents du Centre international de Sylviculture ont fait du 18 au 22 mai sous la direction du Prof. Dr. Dr. Köstler un voyage d'études en Hesse.

Le Landesforstmeister Dr. H. C. Hesse et un nombre élevé de fonctionnaires forestiers de l'État et en service privé ont conduit l'excursion à travers les régions forestières du Vogelberg, de l'Odenwald et de la plaine du Rhin. Au cours de conférences et de discussions qui eurent lieu pendant les visites en forêts, ce sont avant tout les questions de l'exploitation des hêtres, du traitement de la propriété privée démembrée et du taillis à écorce de chêne qui ont été traitées. En même temps que ces problèmes et d'autres encore, on n'a pas manqué de vouer une attention spéciale aux tâches impossées par l'économie de guerre. Le voyage a été, à tous les points de vue, fructueux pour l'activité du Centre international de Sylviculture.